

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De hoc si boni bonos in regno, vel si mali malos in suplicio agnoscant.
lxvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

iustorum. Hoc nanque de omnibus iustis fateri non possumus, neque de omnibus negare. Nam sunt quorundam iustorum animæ, quæ à cœlesti regno quibusdam adhuc mansionibus differuntur. In quo dilationis damno, quid aliud innuitur, nisi quòd perfectæ iustitiæ aliquid minus habuerunt? Et tamen luce clarius constat quia perfectorum iustorum animæ, mox ut huius carnis claustra exeunt, in cœlestibus sedibus recipiuntur. Quod & ipsa per se veritas testatur, dicens: Vbicunque fuerit corpus, illuc congregabuntur aquilæ: quia vbi ipse redemptor noster est corpore, illuc proculdubio colliguntur, & animæ iustorum. Et Paulus dissolui desiderat, & cum Christo esse. Qui ergo Christum esse in cœlis non dubitat, nec Pauli animam esse in cœlo negat. Qui etiam de dissolutione sui corporis, atque habitatione patriæ cœlestis dicit: Scim⁹ quia si terrestris domus nostra hui⁹ habitationis dissoluatur, quòd ædificationem habemus ex Deo, domum nõ manufactam, sed æternam in cœlis.

Quòd iusti in die iudicij animarum, simul & corporum gloria lætabuntur. Cap. LXVI.

Ex eod. Pet. int. Gre. ref. **S** igitur nunc in cœlo sunt animæ iustorum, quid est hoc quod in die iudicij pro iustitiæ suæ retributione recipiunt? Hoc in eis nimirum crescit in iudicio, quod nunc animarum sola: postmodum verò corporum beatitudine perfruantur, ut in ipsa quoque carne gaudeant, in qua dolores pro domino, cruciatusq; pertulerunt. Pro hac quippe geminata eorum gloria scriptum est: In terra sua duplicia possidebunt. Hinc etiam ante resurrectionis diem de sanctorum animabus scriptum est: Datae sunt illis singulæ stolæ albæ, & dictum est illis, ut requiescerent tempus adhuc modicum, donec impleatur numerus conseruorum, & fratrum eorum. Qui itaque nunc singulas acceperunt, in iudicio binas stolas habituri sunt: quia modò animarum res tantummodo agitur, tunc autem animarum, simul & corporum gloria lætabuntur.

De hoc si boni bonos in regno, vel si mali malos in supplicio agnoscant. Caput LXVII

Ex eod. Pet. int. Gre. ref. **N**osse vellem, si boni bonos in regno, vel mali malos in suppliciis agnoscant. Huius rei sententia in verbis est dominicis, quam iam superius protulimus, luce clarius

demōstrata. In quibus cū dictum esset. Homo quidā erat
 diues, & induebatur purpura & bysso, & epulabatur quo-
 tidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine Laza-
 rus, qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus, cupiens
 saturari de micis quæ cadebant de mensa diuitis, & nemo
 illi dabat: sed & canes veniebant, & lingeabant vlcera eius:
 subiunctum est, quòd Lazarus mortuus portaretur ab an-
 gelis in sinum Abraham, & mortuus diues sepultus est, in in-
 ferno. Qui eleuans oculos suos, cū esset in tormētis, vi-
 dit Abraham à longè, & Lazarum in sinu eius, & ipse cla-
 mans, dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Laza-
 rum, vt intingat extremum digiti sui in aquā, vt refrigeret
 linguā meam. Cui Abraham dicit: Fili, recordare, quia re-
 cepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala. Diues
 autem de seipso iam spem salutis non habens, ad promerē-
 dam suorum salutem conuertitur, dicens: Rogo te pater,
 vt mittas eum in domum patris mei: habeo enim quinque
 fratres, vt testetur illis, ne & ipsi veniant in locū hunc tor-
 mentorum. Quibus verbis apertè declaratur: quia & boni
 bonos, & mali agnoscant malos. Si igitur Abraham Laza-
 rum minimè recognosceret, nequaquam ad diuitem posia-
 rum in tormētis de transacta eius contritione loqueretur,
 dicens: Quòd mala receperit in vita sua. Et si mali malos
 non recognoscerent: nequaquam diues in tormentis posi-
 tus, fratrum suorum etiam absentiam meminisset. Quomo-
 do enim præsentes nō posset agnoscere, qui etiam pro ab-
 sentium memoria curauit exorare? Qua in re illud quoq;
 ostenditur, quòd nequaquam ipse requisisti: quia & boni
 malos, & mali cognoscunt bonos. Nam & diues ab Abrahā
 cognoscitur, cū dictum est: Recordare, quia recepisti bo-
 na in vita tua: & elect⁹ Lazarus à reprobis est diuite cog-
 nitus, quem mitti precatur ex nomine, dicens: Mitte Lazarū,
 vt intingat extremū digiti sui in aquam, vt refrigeret lin-
 guam meā. In qua videlicet cognitione, vtriusq; partis cu-
 mulus retributionis excrescit, & vt boni amplius gaudeāt:
 quia secum eos lætari conspiciunt, quos amauerūt: & mali
 dum cum eis torquentur, quos in hoc mūdo despecto Deo
 dilexerūt, eos non solum sua, sed etiam eorū pœna consu-
 mat. Fit autem in electis quiddam mirabilius: quia nō so-
 lum eos cognoscūt, quos in hoc mundo nouerūt, sed velut

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

visos ac cognitos recognoscunt bonos, quos nunquam viderunt. Nam cum antiquos patres in illa æterna hereditate viderint, eis incogniti per visionem non erunt, quos in opere semper nouerunt. Quia enim illic omnes communi claritate Deum conspiciant, quid est quod ibi nesciat, ubi scientem omnia sciunt? Nam quidam noster & vitæ venerabilis vir, religiosusq; valde & laudabilis, cum ante triennium moreretur, sicut religiosi alii, qui præsentés fuerunt, testati sunt, in hora sui exitus, Ionam prophetã, Ezechielem quoque & Danielelem, cœpit aspicere. Quos dum venisse ad se diceret, & depressis luminib; eis reuerentiã obsequium præberet, ex carne eductus est. Quia in re aperte datur intelligi, quæ erit in illa incorruptibili vita notitia, si vir iste adhuc in carne corruptibili positus, prophetas sanctos quos nimirum nunquam vidit, agnouit. Solet autem plerumque cõtingere, vt egressura anima eos etiam recognoscat, cum quibus pro equalitate culparum, vel etiam præmiorum, in vna est mãsione deputanda: quod multi in eo exitu vident, qui aut in regno, aut in supplicio pares habebuntur.

De hoc si ignis purgatorius credendus sit, qui post mortem animas à peccatis expurget. Cap. LXVIII.

*Ex codẽ.
Pet. int.
Gre. ref.* **D**iscere vellem, si post mortem ignis purgatorius esse credendus est. In euangelio dominus dicit: Ambulate, dum lucem habetis, Per prophetam quoque ait: Tempore accepto exaudiui te, & in die salutis adiuui te. Quod Paulus apostolus exponens, dixit: Ecce nunc tempus acceptabile, &c. Salomon quoque ait: Quodcunq; potest manus tua facere instantè operare: quia nec opus, nec ratio, nec scientia, nec sapiẽtia erit apud inferos, quò tu properas. Dauid quoque ait: Quoniam in seculum misericordia eius. Ex quibus nimirum sententiis constat: quia qualis hinc quisque egreditur, talis in iudicio præsentatur. Sed tamen de quibusdam leuibus culpis, esse ante iudicium purgatorius ignis credendus est, eo quod veritas dicit: quia si quis in spiritum sanctum blasphemiam dixerit, nec in hoc seculo remittetur ei, neque in futuro. In qua sententia datur intelligi, quasdam culpas in hoc seculo, quasdam verò in futuro posse relaxari. Quod enim de vno negatur, confẽ-